

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 14Csp/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318201481
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Maroš Maškovič
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1318201481.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudcom JUDr. Marošom Maškovičom, v právnom spore žalobcu: T. U., B. XX.XX.XXXX, X. S. Č.. XXX/XX, S. R., zastúpeného spoločnosťou: Sidor a partneri, s. r. o. so sídlom Železničná č. 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o. so sídlom Kubániho č. 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie istiny 487,09 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania **v plnom rozsahu**.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 28.02.2018, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny v sume 487,09 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 487,09 € od 20.02.2018 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnil vecne tým, že žalobca ako spotrebiteľ dňa 12.02.2015 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500103021 (úver č. 1) a Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500103026 (úver č. 2), v zmysle ktorých zmlúv boli žalovanému (správne má byť „žalobcovi“) poskytnuté úvery s nasledujúcou špecifikáciou: celková výška úveru - 1.170,- €, výška úrokovej sadzby - 17,70 %, RPMN - 25,58 %, výška splátky - 36,80 €, počet mesačných splátok - 42, celková čiastka splatná dlžníkom - 1.662,60 €. Žalobca zastával názor, že zmluvy neobsahujú zákonom predpísané náležitosti a obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi. Namietol zmätočnosť výšky ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), nakoľko v bode 5. Zmluvy (Údaje o požadovanom revolvingovom) je uvedená iná RPMN ako v bode 6. Zmluvy (Údaje o schválenom revolvingovom úvere), a preto z dôvodu nejasného a nezrozumiteľného spôsobu uvedenia RPMN sa nemohol žalobca kvalifikovane rozhodnúť či do zmluvného vzťahu vstúpi alebo nie. Mal za to, že výška RPMN je iná v návrhu na uzavretie zmluvy (bod 5. Zmluvy) ako v jej akceptácii (bod 6. Zmluvy), preto návrh žalobcu nebol prijatý bezvýhradne a odpoveď žalovaného na návrh je novým návrhom, ktorý prijatý nebol. V súvislosti s uvedeným upozornil tiež na nesprávnosť výšky RPMN uvedenej v predmetných zmluvách, ktorá nezodpovedá (v neprospech klienta) skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, poplatok, počet a výšku splátok, celkové náklady spojené s úverom, a preto uvedená RPMN uviedla žalovaného (správne má byť „žalobcu“) do omylu a vyvolala u neho domnienku výhodnosti úverov. Žalobca zastával názor, že nakoľko žalovaný prirátal k poskytnutej istine poplatok za poskytnutie úveru, poskytnuté prostriedky boli pri úvere č. 1 a č. 2 len vo výške 1.053,- € a podľa takto zadaných vstupných údajov bola RPMN pri oboch úveroch vo výške 34,55 %, čo je v rozpore s údajmi uvedenými v zmluvách, keďže skutočná výška RPMN je o takmer 9 % vyššia ako výška RPMN uvedená v predmetných zmluvách. Žalobca, poukazujúc na ustálenú rozhodovaciu prax slovenských súdov, dal súčasne do pozornosti, že istina pri oboch

úveroch predstavuje sumu, ktorú žalobca od žalovaného reálne obdržal, t. j. sumu 1.053,- € a nie sumu 1.170,- €, v rámci ktorej si žalovaný zaúčtoval poplatok za poskytnutie úveru. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že napriek reálne poskytnutej istine úveru (1.053,- €), žalovaný mu ročne úročil sumu 1.170,- € a z tejto sumy vypočítal aj RPMN. Vzhľadom na uvedené považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca ďalej vzhliadol neprijateľnosť zmluvných podmienok v tom, že žalovaný v zmluvách neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, pričom v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je vylúčené, aby sa zmluva, pokiaľ ide o tieto podstatné náležitosti, odvolávala na inú listinu, napr. všeobecné obchodné podmienky alebo splátkový kalendár. Žalobca tiež napadol platnosť revolvingového úveru z dôvodu, že uzatvorenie revolvingového úveru nevyjadruje skutočnú vôľu žalobcu uzatvoriť revolvingový úver, no jeho uzatvorenie mu bolo vnútené predpísanou formou Zmluvy, hoci on požadoval „klasický“ spotrebiteľský úver. Taktiež namietol absenciu doby trvania Zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru, ktorá spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru s tým, že nestačí uvedenie tejto podstatnej náležitosti v Oznamení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, nakoľko toto oznámenie nemôže byť platnou súčasťou zmluvy, keďže nie je dlžníkom podpísané a je vystavené až niekoľko dní po podpise zmluvy spotrebiteľom. Napokon žalobca spochybnil správnosť priemernej RPMN v zmluvách s tým, že priemerná RPMN je vyjadrením priemernej hodnoty RPMN na príslušnú skupinu spotrebiteľských úverov, nie na konkrétny spotrebiteľský úver, teda predstavuje veličinu rozdielnu oproti RPMN. Mal za to, že podľa MF SR zverejnených údajov o priemernej RPMN za 3. štvrtrok 2014 bola priemerná hodnota RPMN pri ostatných spotrebiteľských úveroch vo výške od 1.500,- € do 6.500,- € vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov 18,66 %, avšak žalovaný v zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN je 36,30 %, čo je zjavne jednak nesprávny údaj a zároveň nesprávne uvedená priemerná RPMN je v neprospech spotrebiteľa (žalobcu), nakoľko v zmluve je uvedená vyššia hodnota, ako v skutočnosti je s tým, že pri hodnotení toho, či údaj o priemernej hodnote RPMN je v neprospech spotrebiteľa, platí opačný princíp ako pri hodnotení nesprávne uvedeného údaju o RPMN predmetného úveru. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností žalobca považoval zmluvu o úvere za neplatnú, eventuálne poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže žalobca mal povinnosť splatiť úver len do výšky skutočnej istiny 1.053,- € pri každej zo zmlúv a na účet žalovaného zaplatil z oboch zmlúv minimálne 2.593,09 €, teda o 487,09 € viac ako mu bolo poskytnuté. K zisteniu rozsahu bezdôvodného obohatenia žalobcu, odkazujúc na edičnú a informačnú povinnosť v zmysle ust. § 189 a § 190 C.s.p., navrhol vyzvať žalovaného na predloženie výpisu splácania úverov zo strany žalobcu, z ktorého bude zrejmé, v akej výške bol žalobcovi úver poskytnutý, stav splátok, výška splatenia úveru a spôsob započítavania jednotlivých úhrad na istinu alebo príslušenstvo úveru. Žalobca svoje skutkové tvrdenia podporil dôkazne žiadosťou/zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500103021 zo dňa 12.02.2015, žiadosťou/zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500103026 zo dňa 12.02.2015 a stanoviskom žalovaného k zmlúvam zo dňa 21.12.2016.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 14Csp/14/2018 - 23 zo dňa 26.07.2018, proti ktorému žalovaný podal včas odpor s vecným odôvodnením, preto súd uznesením č. k. 14Csp/14/2018 - 92 zo dňa 11.01.2019 platobný rozkaz zrušil. Žalovaný v odpore poprel dôvod i výšku žalobcom tvrdeného nároku a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V dôvodoch svojho odporu uviedol, že tvrdenie žalobcu o nesprávnom určení RPMN je založené na nesprávnom výklade zákona, nesprávnom ustálení pojmu „úver“ a z toho plynúcim nesprávnom tvrdení o výpočte RPMN, pretože to, že žalovanému (správne má byť „žalobcovi“) bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že mu bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za prevzatie záväzku podľa dohody o poskytnutí služby. Žalovanému z ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. vyplynulo, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru, a teda do RPMN sa započítava odplata za služby výlučne v prípade, ak boli podmienkou získania úveru, čo v tomto prípade splnené nie je, nakoľko ide o dobrovoľné služby v zmysle bodu 8.6 Dohody o poskytnutí služby, ktorá je samostatným právny úkonom, oddeleným od predmetu Zmluvy. K absencii termínu konečnej splatnosti úveru žalovaný uviedol, že túto náležitosť úijné právo nepozná, čo napokon viedlo k zmene zákona č. 129/2010 Z. z. a táto náležitosť bola z dôvodu dodržiavania úijného práva vylúčená, preto pri zachovaní požiadavky eurokonformného výkladu zákona nemôže byť absencia údaju - konečnej splatnosti úveru - spájaná s následkom v podobe bezúročnosti úveru. Avšak v posudzovanom zmluvnom vzťahu možno termín konečnej splatnosti úverov určiť buď podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, ako aj spôsobom vyplývajúcim z článku 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Žalovaný poprel absenciu doby

trvania zmluvy, nakoľko predmetná náležitosť je v každej zmluve o revolvingovom úvere uvedená, a to v článku 9.1 zmluvných dojednaní, podľa ktorého sa zmluva uzatvára na dobu neurčitú. K potrebe rozčlenenia splátky úveru na istinu, úroky a poplatky žalovaný poukázal na formalistický prístup žalobcu pri výklade ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. s tým, že podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017, nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ ide o námietku neplatnosti revolvingového úveru, žalovaný uviedol, že okrem faktu, že žiadny zákon zákaz revolvingových úverov neurčuje, zo zákona č. 129/2010 Z. z. jasne vyplýva, že tento zákon počíta s poskytovaním revolvingových úverov, preto stanovuje aj určité osobitné pravidlá, ktoré sa ich týkajú. Vo vzťahu k hodnote priemernej RPMN žalovaný zastával názor, že táto bola v zmluvách uvedená správne vo výške 36,30 %, zdôrazňujúc, že na základe predmetných zmlúv nebol poskytnutý úver so zabezpečením pohľadávky veriteľa. Napokon žalovaný poprel tvrdenie žalobcu o neposkytnutí prehľadu splácania úveru, nakoľko sám žalobca predložil súdu listiny zo dňa 21.12.2016, označené ako stanovisko veriteľa k zmluve o RÚ č. 8500103021 a č. 8500103026.

3. K odporu žalovaného sa žalobca písomne vyjadril v replike tak, že zotrval na svojej skutkovej a právnej argumentácii prezentovanej v žalobe.

4. K replike žalobcu sa žalovaný písomne nevyjadril.

5. Súd prejednal spor na pojednávaní dňa 18.05.2020 v neprítomnosti žalobcu podľa ust. § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), nakoľko tento svoju neúčast' na pojednávaní vopred ospravedlnil a súhlasil s prejednaním sporu v jeho neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, prednesom právneho zástupcu žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalovaný ako veriteľ dňa 12.02.2015 uzatvoril so žalobcom ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500103021 (úver č. 1), na základe ktorej mu poskytol úver v sume 1.170,- €, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach v počte 42 v sume 36,80 € vrátane úrokov s tým, že mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb činí 63,86 € a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému celkovú čiastku 1.662,60 €, t. j. úver a úroky za celú dobu čerpania úveru. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) za úver činila 25,58 %, ročná úroková sadzba úveru predstavovala 17,70 %, priemerná RPMN za úver - 36,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu - 1.170,- €, celková čiastka revolvingu, ktorú sa žalobca zaviazal zaplatiť - 1.662,60 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu - 25,58 %, ročná úroková sadzba revolvingu - 17,70 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania - 5,05 % a poplatok za poskytnutie úveru - 117,- €.

7. Žalovaný ako veriteľ dňa 12.02.2015 uzatvoril so žalobcom ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500103026 (úver č. 2), na základe ktorej mu poskytol úver v sume 1.170,- €, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach v počte 42 v sume 36,80 € vrátane úrokov s tým, že mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb činí 63,86 € a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému celkovú čiastku 1.662,60 €, t. j. úver a úroky za celú dobu čerpania úveru. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) za úver činila 25,58 %, ročná úroková sadzba úveru predstavovala 17,70 %, priemerná RPMN za úver - 36,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu - 1.170,- €, celková čiastka revolvingu, ktorú sa žalobca zaviazal zaplatiť - 1.662,60 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu - 25,58 %, ročná úroková sadzba revolvingu - 17,70 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania - 5,05 % a poplatok za poskytnutie úveru - 117,- €.

8. Podľa Oznámenia veriteľa o schválení úveru - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500103026 (úver č. 2), žalovaný schválil žalobcovi úver za nasledovných podmienok: schválená výška úveru - 1.170,- €, splatnosť úveru - 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru - 36,80 € z toho istina 27,86 € a úroky 8,94 €, splátka podľa Dohody o poskytnutí služby - 27,06 € mesačne, výška celkovej platby na úhradu (mesačná splátka úveru + splátka podľa Dohody o poskytnutí služby) - 63,86 €, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu - 117,- €, dátum splatnosti prvej splátky úveru - 16.03.2015, dátum splatnosti poslednej splátky úveru - 16.08.2018, periodicita splácania úveru - mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania - 16, celková výška úveru - 1.170,- €, RPMN úveru - 25,58 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy o RÚ - 36,30 %, schválená výška revolvingu - 1.170,- €, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu - 1.170,- €, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu - 36,80 €, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) - 25,58 %, úverový limit -

1.170,-€, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) - 1.662,60 €, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb - 1.136,52 €, ročná úroková sadzba úveru/revolvingu - 17,70 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania - 5,05 %, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o RÚ - 12.02.2015.

9. Žalovaný ako poskytovateľ dňa 12.02.2015 uzatvoril so žalobcom ako zákazníkom Dohodu o poskytovaní služieb č. 8500103026, ktorej predmetom sú podmienky poskytovania medzi stranami dojednaných doplnkových a dobrovoľných služieb, ktoré nemajú charakter podmienky alebo predpokladu na uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi poskytovateľom a zákazníkom, napríklad na získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok.

10. Zo stanoviska veriteľa k zmluve o RÚ č. 8500103021 zo dňa 21.12.2016 vyplýva prehľad platieb prijatých veriteľom (žalovaným) ku dňu 21.12.2016, ktoré vykonal zamestnávateľ žalobcu (Letisko M. R. Štefánika) formou zrážok zo mzdy žalobcu v celkovej sume 1.257,62 € a jednu splátku v sume 65,- € uhradil priamo žalobca.

11. Zo stanoviska veriteľa k zmluve o RÚ č. 8500103026 zo dňa 21.12.2016 vyplýva prehľad platieb prijatých veriteľom (žalovaným) ku dňu 21.12.2016, ktoré vykonal zamestnávateľ žalobcu (Letisko M. R. Štefánika) formou zrážok zo mzdy žalobcu v celkovej sume 1.205,47 € a jednu splátku v sume 65,- € uhradil priamo žalobca.

12. Z uvedených stanovísk veriteľa tak vyplýva, že z oboch úverov poskytnutých v sumách 1.053,- €, žalobca ku dňu 21.12.2016 splatil žalovanému dlh v celkovej sume 2.593,09 € (z úveru č. 1 sumu 1.322,62 € a z úveru č. 2 sumu 1.270,47 €).

13. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník, účinného od 01.01.2015 do 31.03.2015 (ďalej len „Občiansky zákonník“), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

14. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom od 01.01.2015 do 31.03.2015 (v čase vzniku záväzkového vzťahu strán), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

21. Podľa § 19 ods. 2 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

22. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

26. V posudzovanom spore sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi ním zaplatenými splátkami úverov, resp. úhradami vo forme zrážok zo mzdy žalobcu ku dňu 21.12.2016, t. j. sumou 2.593,09 € a sumou zodpovedajúcou výške reálne poskytnutého úveru/úverov (1.053 € za každý úver, t. j. 2.106,- €), teda sume, ktorú žalobca ako spotrebiteľ dňa 12.02.2015 od žalovaného ako veriteľa prijal, nakoľko zastával názor, že žalovaným poskytnutý úver č. 1 a č. 2 je vzhľadom na nedostatky v náležitostiach vyžadovaných ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov, preto plnenie zo strany žalobcu prevyšujúce istinu úveru (1.053 €) je plnením bez právneho dôvodu.

27. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že ročná percentuálna miera nákladov na úver (ďalej len „RPMN“) je v predmetných zmluvách uvedená zmätočným, nezrozumiteľným a nejasným spôsobom, keď v bode 5. je uvedená iná RPMN ako v bode 6. Zmluvy. Zmluvné ustanovenie bodu 5. totiž pojednáva iba o predpokladanej RPMN (25,74 %) tak, ako je výslovne uvedené v bode 5. Zmluvy. Na rozdiel od tohto ustanovenia, ktoré má charakter žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu, zmluvné ustanovenie bodu 6. upravuje už údaje o schválenom úvere, teda má povahu prijatia - akceptácie žiadosti žalobcu zo strany žalovaného a exaktne stanovuje hodnotu RPMN (25,58 %), určenú žalovaným ako veriteľom, ktorú výšku žalobca ako dlžník bez výhrad svojím podpisom prijal. Navyše porovnaním výšky predpokladanej RPMN a skutočnej RPMN je zrejmé, že RPMN vykazuje nižšiu hodnotu ako predpokladaná RPMN, preto nie je možné dospieť k záveru, že je dojednaná v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na rozlíšenie RPMN na predpokladanú hodnotu (hodnotu požadovanú spotrebiteľom) a schválenú hodnotu, neobstojí ani argument žalobcu, že žalovaný neprijal jeho žiadosť/návrh bezvýhradne, čím mal vytvoriť nový protinávrh, ktorý žalobca neakceptoval. Žalobca svojím vlastnoručným podpisom prejavil svoju slobodnú vôľu vstúpiť do záväzkového vzťahu so

žalovaným za podmienok zodpovedajúcich údajom o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, a preto je nepochybné, že ak by aj zmluvné ustanovenie bodu 6. malo charakter protinávru k zmluvnému ustanoveniu bodu 5., žalobca ho na znak súhlasu s podmienkami úveru podpísal, a teda prijal.

28. Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávnosti výšky RPMN z dôvodu nesprávne zadanych vstupných údajov (výšky skutočne poskytnutého úveru) pre výpočet jej hodnoty, súd zhodne s argumentáciou žalobcu a vychádzajúc z vyššie citovaného ust. § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza, že na účel výpočtu RPMN nemožno použiť žiadne sankčné poplatky spotrebiteľa ani iné poplatky okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru. Z uvedeného vyplýva, že do celkových nákladov spotrebiteľa nie je možné zahrnúť ani poplatok za poskytnutie úveru, ktorý v posudzovanom spore činil 117,- €, a preto pri výpočte hodnoty RPMN sa malo vychádzať z výšky úveru preukazne poskytnutej žalobcovi podľa stanoviska veriteľa zo dňa 21.12.2016, t. j. zo sumy 1.053,- € titulom úveru č. 1 a 1.053,- € titulom úveru č. 2. Matematicky totiž súčet reálne poskytnutej pôžičky a poplatku za poskytnutie úveru sa rovná sume uvedenej ako celková výška úveru, a preto neobstojí tvrdenie žalovaného, že celková výška úveru (1.170,- €) bola znížená nie o výšku poplatku za poskytnutie úveru, ale o poplatok za uzatvorenie Dohody o poskytnutí služby, ktorá je samostatným s úverom nesúvisiacim právnym úkonom. Podľa stanoviska žalovaného v odpore, ale aj podľa jeho prednesu na pojednávaní poplatok za uzatvorenie Dohody o poskytnutí služby nepredstavoval sumu 117,- €, ktorá by mohla ekvivalentne suplovať poplatok za poskytnutie úveru, a preto súd ustálil, že žalovaný reálne poskytol žalobcovi sumu 1.053,- € titulom každého úveru, ku ktorej dospel práve odpočítaním sumy poplatku za poskytnutie úveru. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že pri výpočte hodnoty RPMN mal žalovaný vychádzať nie zo sumy 1.170,- €, ale zo sumy 1.053,- €, v dôsledku čoho by dospel k hodnote RPMN odlišnej od zmluvne dojedanej hodnoty RPMN. V tejto súvislosti však súd uvádza, že samotná skutočnosť nesprávne vypočítanej hodnoty RPMN ešte nezakladá zákonnú podmienku pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, nakoľko v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné posúdiť či nesprávnosť vypočítanej výšky RPMN je v neprospech spotrebiteľa (žalobcu). Vzhľadom na to, že vychádzajúc zo sumy reálne poskytnutého úveru, hodnota RPMN by bola o cca 9 % vyššia ako zmluvne dojednaná hodnota RPMN, je evidentné, že RPMN daného spotrebiteľského úveru nebola dojednaná v neprospech spotrebiteľa, keďže vykazovala nižšiu hodnotu než v skutočnosti mala byť dojednaná. V tomto kontexte je zavádzajúce a bezpredmetné tvrdenie žalobcu, že uvedením nižšej hodnoty RPMN žalovaný ovplyvnil jeho ekonomické správanie, keď u neho vyvolal domnienku výhodnosti úverov, nakoľko táto skutočnosť nevyvracia fakt, že i napriek nesprávne vypočítanej hodnote RPMN, ktorá činila 25,58 %, táto bola pre žalobcu priaznivejšia ako RPMN vo výške 34,55 %. Vzhľadom na absenciu nepriaznivosti určenej hodnoty RPMN pre žalobcu ako spotrebiteľa súd dospel k záveru, že nesprávny výpočet RPMN nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov.

29. Pokiaľ ide o rozčlenenie splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, súd sa plne stotožnil s názorom žalovaného pertraktovaným i v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018 tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza pojmy „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Reflektujúc uvedený názor, možno nepochybné konštatovať, že predmetné úverové zmluvy uvádzajú zloženie mesačnej splátky žalobcu, teda že zahŕňa úver/revolving a úroky za celú dobu čerpania úveru/revolvingu; navyše Oznámenie o schválení úveru zo dňa 12.02.2015 (dátum totožný s dňom uzatvorenia predmetných zmlúv) uvádza i výšku mesačnej splátky úveru jej rozčlenením na čiastky prislúchajúce istine a úrokom.

30. Vo vzťahu k žalobcom namietanému termínu konečnej splatnosti úveru a dobe trvania zmluvy súd uvádza, že hoci v predmetných úverových zmluvách absentuje explicitne uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti úverov a dobe trvania zmluvného vzťahu, tieto údaje sú jednoznačne určiteľné podľa dátumu splatnosti a počtu jednotlivých mesačných splátok, preto za daných okolností nie je možné bazírovať na tom, že posudzovaný úver je bezúročný a bez poplatkov, keď údaje týkajúce sa počtu a dátumu splatnosti jednotlivých mesačných splátok uvedené v predmetných úverových zmluvách zakladali uzročenie žalobcu o tom, kedy je povinný svoj dlh splniť, a preto neuvedenie termínu konečnej splatnosti a doby trvania zmluvného vzťahu priamo v zmluve o úvere (hoci tieto údaje sa

nachádzali v Oznámení o schválení úveru zo dňa 12.02.2015) nemohlo nijako spochybníť žalobcu v tom, aby určito posúdil trvanie svojho záväzku z časového hľadiska.

31. Súd vyhodnotil ako nedôvodnú i námietku žalobcu týkajúcu sa neplatnosti revolvingového úveru, ktorú založil na tom, že zámerom žalobcu nebolo uzatvorenie revolvingového úveru, ale klasického spotrebiteľského úveru, no vzhľadom na predpísanú formu zmluvy mu revolvingový úver bol vnútený zo strany žalovaného. V tejto súvislosti súd uvádza, že bez ohľadu na predpísanú formu spotrebiteľských zmlúv žalobca už zo samotného označenia zmlúv vedel, že žiada o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu. Označenie typu spotrebiteľského úveru nevyplýva len z Oznámenia o schválení úveru zo dňa 12.02.2015, na ktorého právnu neopodstatnenosť žalobca neustále poukazuje, preto sa nemôže vyhovárať, že o uvedený typ spotrebiteľského úveru nemal záujem, nakoľko ak by skutočne mal výhrady k typu ponúkaného spotrebiteľského úveru, zmluvu so žalovaným by neuzatvoril.

32. Napokon k argumentu žalobcu, ktorým spochybnil správnosť priemernej hodnoty RPMN, súd uvádza, že žalobca odôvodnil svoj právny názor údajmi zverejnenými Ministerstvom financií SR za 3. štvrtrok 2014, ktoré sa týkali priemernej hodnoty RPMN pri spotrebiteľských úveroch vo výške od 1.500,- € do 6.500,- €, ale úvery, ktoré sú predmetom posudzovaného sporu, do tejto kategórie spotrebiteľských úverov nespádajú, nakoľko tak úver č. 1 ako i úver č. 2 boli nesporne poskytnuté do výšky 1.500,- €, a preto námietka žalobcu o nesprávne vyčíslennej priemernej hodnote RPMN, nezávisle od toho či je v neprospech spotrebiteľa, nie je aplikovateľná na posudzovaný prípad.

33. Z vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že predmetné zmluvy o úvere neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a nie je daný ani iný dôvod pre neplatnosť zmlúv spočívajúci v neslobodnej vôli žalobcu uzatvoriť zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu a v neprijatí protinávru žalovaného na uzatvorenie zmlúv žalobcom. Súd tiež zastáva názor, že posudzované úverové zmluvy netrpia vadami v obsahových a formálnych náležitostiach vyžadovaných ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch takej intenzity, ktorá by v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) citovaného zákona kvalifikovala úvery ako bezúročné a bez poplatkov, preto nie je možné konštatovať, že peňažné plnenie zo strany žalobcu v časti týkajúcej sa úrokov a poplatkov bolo plnením bez právneho dôvodu, ktoré by napĺňalo skutkovú podstatu inštitútu bezdôvodného obohatenia a hodnotiac uplatnený nárok žalobcu ako právne nedôvodný súd žalobu zamietol.

34. Odhliadnuc od neopodstatnenosti právneho dôvodu uplatneného nároku, pre úplnosť s prihliadnutím na požiadavku žalobcu, aby súd zistil rozsah údajného bezdôvodného obohatenia ku dňu podania žaloby uložením edičnej a informačnej povinnosti žalovanému, súd považuje za potrebné uviesť, že v civilnom sporovom konaní je súd viazaný žalobným návrhom - petitom tak, ako ho vymedzil žalobca, a preto ak sa žalobca v konaní domáha zistenia rozsahu - výšky uplatneného peňažného nároku vykonaním ďalšieho dokazovania, inak určitý a vykonateľný žalobný návrh (petit), v ktorom si žalobca vyčíslil výšku nároku podľa prehľadu prijatých platieb ku dňu 21.12.2016, sa potom javí ako neúplný a neurčitý. Z uvedeného vyplýva, že súdom prípadne zistený skutkový stav sporu ohľadom výšky peňažného nároku žalobcu ku dňu podania žaloby, ktorý by sa líšil od skutkového stavu ku dňu 21.12.2016, by zjavne nekorešpondoval so žalobným návrhom a tento by vyžadoval v rámci dispozičných procesných úkonov strán zmenu podľa ust. § 140 ods. 1 CSP.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP na základe princípu pomeru úspechu strán v konaní tak, že procesne úspešnému žalovanému priznal proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.